

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 30. Sancti Caroli edictum adversus spectacula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](#)

Sæcul. XVI verorumque Christianorum moribus
A.C. 1579. oppositæ essent, postea autem ibidem
 suam erga Deum ingratitudinem Mediolanensibus objectans eis exprobrabat,
 quod de beneficiis, quibus eos Deus ab-
 unde cumulans, illos a pestilentia libe-
 rasset, ei adeo non debitas repen-
 derates, sed insuper illum rursus ad vin-
 dictam provocare molirentur. Deni-
 que in suorum fidelium memoriam re-
 vocabat, quod sese in Baptismo obstrin-
 xissent, quatenus omni dæmonis pom-
 pæ, profanis delitiis, & sæculi vani-
 tatis abrenuntiarint.

§. XXX.

*Sancti Caroli editum adversus
spectacula.**Giuſſ. l.c.*

Quamvis sancti Caroli monita intel-
 lectum, ac quorundam corda in-
 timo sensu penetrarint, nihilominus
 pii hujus Præfulis hostes exinde ma-
 gis indurati in eum tumultuari cæpe-
 rant, ac præprimis Gubernator nupe-
 rum sancti Caroli decretum indignatus
 decernere statuit, ut denuo pristinæ
 corruptelæ, quæ prima die dominica
 verni jejunii committi solebant, inno-
 varentur, cum autem id Synodi decre-
 to per sanctum Cardinalem promul-
 gato, atque ab Universa plebe recepto
 adversaretur, hinc Carolus Borromæus
 hæc

hæc Gubernatoris molimina edoctus Sæcul. XVI.
Ecclesiæ disciplinam omnino integrum A.C. 1579.
insuperhabita Gubernatoris, & Magi-
stratum oppositione servare statuit:
eapropter Constitutionem edidit, in
qua ex sacro Codice, Pontificum Bul-
lis, sanctorumque Conciliorum præci-
pue Tridentinæ Synodi Canonibus ex-
ponebat, quanta sollicitudine Christiani
festos dies sanctificare, ac vigente je-
junii tempore ab omnibus publicis spe-
ctaculis abstinere teneantur: postea e-
jusmodi relaxationes indicta anathe-
matis poena *ipso facto* incurrenda inhi-
buit, adeo, ut ab hac censura solvendi
facultas ipli soli esset reservata: om-
nes vero, qui ad ejusmoqi spectacula
operam suam conferrent, vel eisdem
interessent, sacris interdicti existant.
Porro hujus decreti severitas suo haud
caruit successu: quivis enim fese in of-
ficio continebat, solus autem Guber-
nator vehementer irritatus hostes, quo-
quot poterat, in sanctum Præsulem
fuscitabat, quinimo nonnullos etiam
Concionatores adversus illum sollicita-
bat, qui etiam hujus sancti Cardinalis
mores, agendique rationem carpere
præsumebant, unde inter illos quidam
præ ceteris petulantior Inquisitoris jussu
captus, ac carceri inclusus deinceps
ad populum dicere prohibebatur. Hac
causa

Sæcul. XVI. caufsa Romam evocata idem Præco
A.C. 1579 professione sua Religiosus, cuius ta-
men Ordinis alumnus fuerit, ignora-
tur, ad sui instituti monasterium re-
legatus est, ac sententia, qua ad populum
dicere fuit prohibitus, confirmata ad
plures annos extendebatur, abs dubio,
usquedum certa sinceri doloris signa
ediderit, congruaque pœnitentia of-
fensionem, quam populo dederat, re-
paraverit.

Ceterum Carolus Borromæus,
quamvis ubique graviter vexaretur,
nihilominus novum erigebat institu-
tum quarumdam Virginum, quæ pri-
mævam sanctæ Claræ Regulam pro-
fessæ sese Deo consecrabant, earum-
que conventus Mediolanensis hodie-
dum vulgo vocatur Monasterium Ca-
puccinarum ad sanctam Praxedem;
hæ vero religiosæ fœminæ Episcopi
jurisdictioni sunt obnoxiae, ac viven-
te adhuc sancto Carolo non sine ma-
gno ipsius solatio hoc monasterium
ingressa est quædam Comitissa sibi
proxime sanguine juncta, cui nomen
Coronna: porro hæc Comitis Joannis
Baptistæ Borromæi filia ibidem so-
lemni sponsione sese Deo dicabat, ac
vocabatur soror Helena.

§. XXXI.